

Dplysninger under en bestemt, ensartet Form, og naar den ærede Minister vil stille Betingelser for Meddelelse af disse Dplysninger, er det den ærede Ministers Sag at gøre slige Betingelser og Begrænsninger. Den ærede Minister har ikke gjort det, han har glat væk noget at give disse Dplysninger. Nu hører jeg, at den ærede Ordfører nærmest er stemt for ikke at modtage slige Dplysninger paa den Maade. Hvis det bliver Finansudvalget Stilling, hvad det meget let kan tænkes, at det bliver, saa ser jeg ikke rettere, end at saa gaa disse 10,000 Kr. ud af Verden, og saa komme vi til et Resultat, som, saa vidt jeg skønner, hverten den ærede Ordfører eller den ærede Minister egentlig tilsigte. Naa, det skal jeg ikke opholde mig yderligere ved, jeg skal kun sige, at naar den ærede Minister bemærkede, at de Dplysninger, som han havde Magt til at faa gennem Regjester og Vilag o. s. v., dem havde Rigsdagen det ogsaa i sin Magt at faa, saa tror jeg, at den ærede Minister tager fejl. Forsudsat nemlig, at han fastholder det, som han med stor Styrke gjorde gældende, at disse Dplysninger ikke kunne meddeles til almindelig Offentliggørelse, saa paastaar jeg, at Rigsdagen ikke har noget som helst andet Middel til at modtage konfidentielle Dplysninger af Ministeren, end enten her i Tinget in pleno eller gennem Tingets Udvalg; der er ingen anden Maade. Men naturligvis, hvis den ærede Minister opgiver den Opfattelse af Kontoen, som han med saa megen Styrke har gjort gældende, at den er diskretionær — en Opfattelse, som i øvrigt heller ikke er bleven bestridt — saa er der kun den Vej, som i Ar er bleven søgt, nemlig den gennem Finansudvalget at modtage Ministerens Beretninger, og den er jo altsaa i Ar mislykket. Men det maa saa den ærede Minister tilskrive sig selv, fordi han først paa dette sene Tidspunkt har været i Stand til at give de Meddelelser, som mulig, hvis de vare komne tidligere, vilde have haft Indflydelse paa Udvalgets Stilling.

Maa jeg endnu sige til det ærede Medlem fra Storeheddinge, at naar han som Grund til Overskrifterne ved Teatret nævner det store Teater, saa maa jeg her ligesom i en anden Forbindelse over for et andet æret Medlem fralægge Tinget alt Ansvar i den Henseende. Det store Teater, saaledes som det blev bygget, var jo ikke paa-tænkt her i Tinget, det er noget, som jeg ikke behøver at komme nærmere ind paa, thi alle kende jo den berømmelige Teaterhistorie.

Jeg skal med Forsæt ikke udtale mig om Frederiks Hospital og det bl. a. af den Grund, at den Forhandling, der er ført herom, er kommen mig noget overraskende, jeg havde egentlig ikke ventet, at den ærede Ordfører vilde under denne anden Behandling have rejst dette Spørgsmaal og diskutert denne Sag, da det jo var bekendt, at Sagen stod under Undersøgelse, og denne Undersøgelse, saa vidt jeg ved, ikke er bleven forsinket paa en saadan Maade, at der var Grund til at beklage sig derover. Jeg tror, at det vilde have været nok saa helvigt, ikke blot for Tingets Medlemmer i Almindelighed, men ogsaa for Finansudvalgets Medlemmer, om vi havde ventet med at diskutere denne Sag, indtil den var fuldt oplyst fra begge Sider. Navnlig naar disse Dplysninger ligge saa nær, at den ærede Minister jo her har kunnet have dem skriftlig til Stede i Tinget, om de end ikke ere endelig afsluttede, saa antager jeg dog, at de meget snart ville kunne staa til Finansudvalgets Disposition. At bygge en bestemt Opfattelse paa en Diskussion, som i time-lange Foredrag mundtlig udvikler disse Forhold, det tror jeg er ugørligt, og jeg skal derfor opsætte min endelige Mening om denne Sag, indtil Dplysningerne foreligge saaledes, at man er i Stand til fra begge Sider fuldstændig at komme til Bunds i disse Forhold. Som sagt, jeg tror, at Diskussionen havde været mere frugtbar, hvis vi havde opsat den til det Tidspunkt, som jeg her har antyd.

Dinesen: Jeg vil gøre nogle korte Bemærkninger. Den første til det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) overfor den Dmtale, han gjorde Udsendingen af Provst Hejberg til Amerika til Genstand for, og da navnlig, naar han baade i forrige Møde og i dette har talt saa nedsettende om den Støtte, som den danske Mission i Amerika var Genstand for her hjemme fra. I forrige Møde synes jeg, det ærede Medlem gjorde gældende, at der var ingen Teologer, der vare gaaede ud i denne Gerning. (Hørup: næsten ingen!) Ja, næsten ingen sagde det ærede Medlem. Jeg skal dog oplyse, at det er et Antal af 6 teologiske Kandidater, der ere gaaede ud, og de fleste af dem ere der ude for Øjeblikket. Der er i et Tidrum af 7 Ar indsamlet af private til Støtte for denne Mission over 40,000 Kr. blandt Missionens Venner her i Landet. Jeg tror dog, at det er en Støtte, som er ret respektabel, og efter hvad jeg ved, foreligger der ikke nogen Grund til at tro andet, end at der vedbli-